

blive et Middel til endelig at lette Sagen, om end Ministeren ikke nu skulde udtale sig saa imødekommende, som vi maaskee havde ønsket. Det er jo klart, at Ændringsforslaget ikke stemmer med, hvad jeg tidligere her udtalte, og er noget afvigende fra Udvalgets Forslag. Det er klart, at vi efter vore Anskuelse der ved opgave ikke Lidet; thi, ifølge den Affattelsesmaade, som vi have foreslaaet, vilde Forholdsreglen have en ubestemt Gylbighed. Nu vil derimod efter Ændringsforslaget Forholdsreglen træde ud af Kraft med dette Aars Udgang, og det er altsaa kun i den Forventning, at vi endnu paa den paaafølgende Rigsdag vilde kunne komme til en Overenskomst med Regjeringen om at lade i alt Fald nogle af Forholdsreglerne vedblive, at vi nu, efter hvad idetmindste jeg tidligere har udtalt, kunne gaae over til dette Forslag. Men, da vi antage Sagen for at være af Bigtighed, troe vi heller ikke at burde skyde noget som helst Middel tilside, hvorved der kunde lattes en Overenskomst.

Den meget ærede Finantsminister nævner endnu, at han foretrækker sit oprindelige Tilbud i denne Sag, og det paalægger mig derfor paa dette Standpunct at gjøre opmærksom paa, hvorledes der er hoist betydelige for mellemte Vanskeligheder, som fra Rigsdagens Side stilles veien for at gaae ind paa Finantsministerens oprindelige Forslag. Finantsministerens oprindelige Forslag gik ud paa, at Regjeringen skulde bemyndiges til at udstede en Lov, der gjorde de og de Forandringer i Indførselstolden. Dette er i og for sig ingen ganske rigtig Fremgangsmaade. Regjeringen kan, naar den paa den Tid, Rigsdagen ikke er samlet, finder paa-trængende Nødvendighed til at lade en Lov udgaae, udstede en provisorisk Lov, og da skal den fremlægge den for den næstpaafølgende Rigsdag, for at denne kan bedømme samtlige de Omstændigheder, der have været tilstede for Lovens Udstedelse; men forud at give en Bemyndigelse til at udstede en Lov, det strider imod den Tanke, som Grundloven har gjort gjældende ved sine Bestemmelser om provisoriske Love. Regjeringen behøver aldeles ingen Bemyndigelse til at udstede en

provisorisk Lov. Den kan udstede en saadan under sit eget Ansvar; men Rigsdagen kan ikke forud fraskrive sig sin Ret til at bedømme en saadan Forholdsregel. Enten maa Rigsdagen vedtage en Lov i Lovsform som en udtryffelig Lov, eller ogsaa maa Regjeringen udstede den paa sit eget Ansvar som en provisorisk Lov og i en senere Tid staae Rigsdagen til Ansvar, baade for at den overhovedet har brugt denne Foranstaltning, og at den har brugt den til rette Tid og i det Omfang, som den burde. Det er noget heelt Andet, at man kan sige: Regjeringen bemyndiges til det eller det, som i sin Natur er en administrativ Foranstaltning; men ved de Foranstaltninger, som nødvendigviis skulle træffes ved Lov, er det noget Synderligt og Noget, som jeg ikke troer stemmer med Grundlovens Tanke, at man forud skulde bemyndige Regjeringen til, under visse Omstændigheder paa sin egen Haand at træffe saadanne Foranstaltninger, og man maa være saameget mere betænkelig derved, naar man seer det Ubestemte, som vilde komme til at ligge i den her omhandlede Bemyndigelse. Finantsministeren har saaledes opgivet 6 Artikler, som skulde være Gjenstand for Redfættelse, og han vil have Bemyndigelse til en Estergivelse af Indførselstolden, enten for alle disse Gjenstande, eller for enkelte af dem, altsaa paa den Maade, at Indførselstolden kunde estergives enten for alle, eller, om han saa vilde det, kun for en eneste af disse Gjenstande. Naar Rigsdagen ved Lov skulde give en saadan Bemyndigelse, saa vidste den jo slet ikke, hvad det var for en Foranstaltning den vedtog. Alt dette gjør naturligviis, at, ligesom Rigsdagens Bemyndigelse ikke behøves, fordi Regjeringen har Ret til at udstede provisoriske Love, saa vilde den i dette Tilfælde, som sagt, give en Bemyndigelse, hvis Betydning den ikke kjendte. Der er desuden intet Princip gjennemført med Hensyn til de enkelte Gjenstande, hvorpaa Bemyndigelsen skulde gaae ud. Det skjøntes nemlig ikke, at man efter noget Princip kan estergive Tolden paa formalde Kornvarer og derimod beholde den paa Brød, thi det er, for at staae en billigere Priis paa Brødet, at man estergiver Tolden